

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Ι. Α. Χατζητζιοβάννη, Προέδρου
Σ. Ηρακλέους και Ν. Σατσιά, Μελών

Αρ. Υπόθεσης: 227/2015

Μεταξύ:

Αιτήτρια

-και-

Καθ' ων η αίτηση

Ημερομηνία: 31^η Αυγούστου, 2020

Εμφανίσεις:

Για την Αιτήτρια: κ. Μ. Βιολάρης

Για τους Καθ' ων η αίτηση: κ. Α. Χ'' Σέργης για Ανδρέας Χατζησέργης ΔΕΠΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Οι Καθ' ων η αίτηση είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ασχολούμενη με την ανάπτυξη γης, αγορά και πώληση ακίνητης ιδιοκτησίας, εργολαβίες δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και τεχνικά έργα. Η Αιτήτρια εργάστηκε στην υπηρεσία των Καθ' ων η αίτηση από την 1.5.1992. Οι τελευταίες ακαθάριστες απολαβές της ανέρχονταν στα €2.281.35 μηνιαίως.

Είναι η θέση της Αιτήτριας, όπως προβάλλεται στους γενικούς λόγους της Αίτησης, ότι μετά από ευδόκιμη υπηρεσία, οι Καθ' ων η αίτηση τερμάτισαν άμεσα και μονομερώς την απασχόληση της με επιστολή ημερ. 21.1.2015 χωρίς λόγο και αιτία και ή αδικαιολόγητα. Ότι ο κύριος μέτοχος και ή ο διευθυντής και ή ο έχων τον έλεγχο των Καθ' ων η αίτηση, που είναι ο εν διαστάσει σύζυγος της από τον Δεκέμβριο 2014, την απέλυσε για εκδικητικούς και μόνο σκοπούς. Στη βάση αυτή αξιώνει (α) αποζημιώσεις για παράνομο τερματισμό της απασχόλησης της (β) αποζημιώσεις για απώλεια καριέρας, (γ) οποιαδήποτε άλλα ωφελήματα δικαιούται δυνάμει Συμφωνίας και ή Σύμβασης και ή Πρακτικής και ή των Νόμων, (δ) νόμιμο τόκο, (ε) έξοδα και Φ.Π.Α.

Οι Καθ' ων η αίτηση με τους γενικούς λόγους εμφάνισης ισχυρίζονται ότι η Αιτήτρια εργάστηκε στην υπηρεσία τους από την 1.5.1992 μέχρι τις 21.1.2015 και όχι 31.3.2015 που η ίδια διατείνεται. Επίσης, ότι η απασχόληση της τερματίστηκε άμεσα με επιστολή ημερ. 21.1.2015. Ακολούθως αφού παραδέχονται ότι η Αιτήτρια είναι σύζυγος του Γ.Δ. και εκτελεστικού συμβούλου των Καθ' ων η αίτηση με τον οποίο βρίσκεται σε διάσταση από τον Δεκέμβριο 2014, ισχυρίζονται ότι κατά ή περί τις αρχές Ιανουαρίου 2015 η Αιτήτρια υπέβαλε προφορικά την παραίτηση της ενώπιον μαρτύρων, την οποία αποδέχθηκαν και έκτοτε δεν παρουσιάζόταν στην Εταιρεία για σκοπούς εργασίας. Στις 5.1.2015 απέστειλαν επιστολή στο Επαρχιακό Κτηματολογικό Γραφείο Λευκωσίας («Κτηματολόγιο») και ζήτησαν την ακύρωση του πληρεξουσίου εγγράφου με το οποίο καθιστούσαν την Αιτήτρια αντιπρόσωπο τους. Στις 21.1.2015, μεταβαίνοντας η Αιτήτρια στο Κτηματολόγιο μεταβίβασε ακίνητη περιουσία των Καθ' ων η αίτηση, τη στιγμή που γνώριζε ότι υπήρχε άλλη πληρεξούσιος αντιπρόσωπος. Αμέσως παρέδωσαν στην Αιτήτρια επιστολή με την οποία δήλωναν και γραπτώς την πρόθεση τους να μην τους εκπροσωπεί σε οποιαδήποτε κτηματολογική πράξη. Μη έχοντας άλλη επιλογή και φοβούμενοι ότι η Αιτήτρια θα επαναλάμβανε τις παράνομες πράξεις της, αναγκάστηκαν να της παραδώσουν αυθημερόν και επιστολή με την οποία τερμάτιζαν την απασχόληση της.

Με έγγραφο, που οι Καθ' ων η αίτηση καταχώρησαν στον Δικαστήριο στις 15.12.2015, περιόρισαν την υπεράσπιση τους στον ισχυρισμό ότι η Αιτήτρια υπέβαλε προφορικά την παραίτηση της κατά ή περί τις αρχές Ιανουαρίου 2015.

Το άρθρο 6(1) του **περὶ Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου (Ν.24/67)**, όπως διαμορφώθηκε από τον Τροποποιητικό Νόμο 6/73 (ο «Νόμος»), καθιερώνει νόμιμο μαχητό τεκμήριο υπέρ του εργοδοτούμενου σύμφωνα με το οποίο: «...ο υπό εργοδότου τερματισμός απασχολήσεως τεκμαίρεται, μέχρις αποδειξεως του εναντίου, ως μη γενόμενος δια τινά των εν τω άρθρω 5 εκτιθεμένων λόγων», δηλαδή των λόγων που καθιστούν νόμιμη και δικαιολογημένη την απόλυση και δεν παρέχουν στον εργοδοτούμενο δικαίωμα αποζημίωσης.

Επίσης, με το άρθρα 7(1) και (2) του Νόμου καθιερώνεται νόμιμο μαχητό τεκμήριο δυνάμει του οποίου, όταν ο εργοδοτούμενος τερματίζει την απασχόλη-

ση του λόγω της διαγωγής του εργοδότη, «...τεκμαιρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι ο εργοδοτούμενος δεν επερμάτισε την απασχόλησιν του νομίμως».

Στην προκείμενη περίπτωση, ο ισχυρισμός των Καθ' ων η αίτηση ότι η Αιτήτρια δεν απολύθηκε αλλά οικειοθελώς αποχώρησε από την εργασία της, εναποθέτει στην ίδια το βάρος να αποδείξει τον τερματισμό της απασχόλησης της. (βλ. *Γιώργος Αριστείδου v. Super Beton Ltd κ.α. (1999) 1^η Α.Α.Δ. 114 και Λούης Τούριστ Είτσενσν Λτδ (1990) 1 Α.Α.Δ. 315*). Η Αιτήτρια υποστήριξε τη θέση της με την προσωπική της μαρτυρία ενώ για τους Καθ' ων η αίτηση κατέθεσαν τρεις μάρτυρες. Παράλληλα κατατέθηκαν ως Τεκμήρια δεκαεννέα (19) συνολικά έγγραφα, στα οποία θα αναφερθούμε, όπου κρίνεται σκόπιμο, κατά την παράθεση και αξιολόγηση της μαρτυρίας.

Η κυρίως εξέταση της Αιτήτριας περιέχεται σε γραπτή της δήλωση (Τεκ.Α) και με αυτή, ουσιαστικά, επαναλαμβάνει τις θέσεις που διατυπώνει στους γενικούς λόγους της Αίτησης. Πιο συγκεκριμένα, αφού αναφέρθηκε στην περίοδο απασχόλησης, τις μισθολογικές απολαβές της και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες τερματίστηκε η απασχόληση της, ισχυρίστηκε ότι στις 21.1.2015 ενώ βρισκόταν στο Κτηματολόγιο για χειρισμό υποθέσεων της Εταιρείας, παρέλαβε e-mail από τον εν διαστάσει σύζυγο της στο οποίο επισυνάπτονταν δύο επιστολές, μία εκ των οποίων ήταν η επιστολή με τίτλο «τερματισμός απασχόλησης» την οποία παραθέτουμε:

«Αγαπητή κυρία Χρυσοχού,

Δια τον παρόντος σας ενημερώνουμε ότι η εταιρεία CYFIELD DEVELOPMENT PUBLIC LTD τερματίσει την απασχόληση σας.

Δικαιούστε 8 εβδομάδες προειδοποίηση η οποία αρχίζει από σήμερα. Η εταιρεία μας θα σας παραχωρήσει τις 8 εν λόγω εβδομάδες ως άδεια ως εκ τούτου σας παρακαλούμε σήμερα να παραδώσετε την εργασία σας καθώς και τα κλειδιά των κεντρικών γραφείων της εταιρείας.

Ο λόγος τερματισμού της απασχόλησης σας είναι ότι παρόλο που ενημερωθήκατε ότι η εταιρεία προχώρησε σε ακύρωση του πληρεξούσιον το οποίο είναι κατατιθέμενο στο Επαρχιακό Κτηματολόγιο Λευκωσίας με αριθμό ΠΛΕ593/2000 και σας δόθηκαν προφορικές οδηγίες να μην το χρησιμοποιείτε, αρνηθήκατε και σήμερα προχωρήσατε σε μεταβίβαση περιουσίας της εταιρείας χωρίς την ενημέρωση του Κυριάκου Χρυσοχού.

Αυτό θεωρείται πάρα πολύ σοβαρό και για αυτό τερματίζεται άμεσα η απασχόληση σας.

Για Cyfield Development Public Ltd

Κυριάκος Χρυσοχός,

Διευθυντής.»

Ακολούθως αφού απέρριψε ως ψευδή τη θέση των Καθ' ων η αίτηση ότι υπέβαλε προφορικά την παραίτηση της, ισχυρίστηκε ότι αυτό περιήλθε για πρώτη φορά σε γνώση της με την παραλαβή των γενικών λόγων εμφάνισης. Ότι σε κάθε περίπτωση η θέση αυτή καταρρίπτεται από το γεγονός ότι η απόλυτη της ήταν απόρροια της διάστασης της με τον διευθύνοντα σύμβουλο της Εταιρείας, ότι μέχρι τις 21.1.2015 που της απεστάλη το e-mail με την επιστολή απόλυτης δούλευε ανελλιπώς και εκτελούσε πλήρως τα καθήκοντα της και ότι από τις αρχές Ιανουαρίου 2015 διεκπεραίωσε όλες τις απαραίτητες εργασίες για να καταστεί δυνατή η υλοποίηση αριθμού πωλητηρίων εγγράφων που είχαν υπογραφεί προηγουμένως από τους Καθ' ων η αίτηση, καθώς για την υλοποίηση των μεταβιβάσεων απαιτούνται έγγραφα από τραπεζικά ιδρύματα, δημόσιες και δημοτικές υπηρεσίες και άλλους οργανισμούς, διαδικασία που είναι πολύ χρονοβόρα. Επίσης στις 16 και 20.1.2015 προχώρησε για λογαριασμό των Καθ' ων η αίτηση σε μεταβιβάσεις ακινήτων επ' ονόματι πελατών τους [Τεκ.2(α)-2(στ)]. Πρόσθετα, ισχυρίστηκε, ότι η θέση αυτή καταρρίπτεται και από το περιεχόμενο της επιστολής απόλυτης που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Εκτός από τη γραπτή δήλωση της, η Αιτήτρια κατέθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου διάφορα έγγραφα που εξασφάλισε από το Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων [Τεκ.3,4(1-4)], καθώς και κατάσταση του προσωπικού τραπεζικού λογαριασμού της (Τεκ.5), από τα οποία προκύπτει η συστηματική καταβολή εισφορών προς όφελος της και η καταβολή του μισθού της μέχρι τις 18.3.2015 που έληγε η περίοδος προειδοποίησης που της είχε δοθεί με την επιστολή απόλυτης. Κατέθεσε επίσης γραπτή δήλωση του μέχρι τότε διευθύνοντα συμβούλου των Καθ' ων η αίτηση κ. Κ. Χρυσοχού στην υπόθεση με αρ. 779/2016 του Ε.Δ. Λευκωσίας, όπου ρητά αναφέρεται ότι η Αιτήτρια παραίτηθηκε στις 18.3.2015 (Τεκ.6).

Αντεξεταζόμενη, απέρριψε ως αναληθή τη θέση της άλλης πλευράς ότι στις 2.1.2015 υπέβαλε προφορικά την παραίτηση της στην παρουσία τρίτων προσώπων. Ισχυρίστηκε μάλιστα ότι δεν θα παραιτούσε τη δουλειά της λίγες μέρες μετά την ενημέρωση που έλαβε από τον κ. Χρυσοχό ότι θα προχωρούσε σε αίτηση διαζυγίου και θα κατακρατούσε την οικογενειακή περιούσια, τη στιγμή που η ίδια δεν είχε άλλο εισόδημα. Δεν αρνήθηκε ότι γινόντουσαν συναντήσεις για να ενημερώνονται οι υπάλληλοι σε ποιό στάδιο βρίσκονταν οι υποθέσεις που χειριζόταν η ίδια, ωστόσο επέμενε ότι ουδέποτε έδωσε την παραίτηση της και ούτε παρέδωσε σε οποιοδήποτε τη δουλειά της. Αντίθετα συνέχισε να παρουσιάζεται στην εργασία της και να δουλεύει ανελλιπώς μέχρι τις 21.1.2015. Αναφερόμενη σε διάφορες εργασίες και επαφές που είχε στο μεσοδιάστημα με συναδέλφους της, ισχυρίστηκε ότι η επιστολή προς το Κτηματολόγιο για απόσυρση του πληρεξουσίου εγγράφου που της είχε η Εταιρεία, περιήλθε στην αντίληψη της πολύ αργότερα. Επίσης ότι η απόσυρση του εν λόγω εγγράφου αποτελούσε δικαιώμα του Δ.Σ. της Εταιρείας και όχι του κ. Χρυσοχού. Σε σχέση με τις μεταβιβάσεις που έγιναν στις 16 και 20.1.2015 ανέφερε ότι αποτελούσαν ειλημμένες υποχρεώσεις της Εταιρείας και ότι η ίδια ενεργώντας μέσα στα πλαίσια των καθηκόντων της μεταβίβασε στους αγοραστές την περιουσία που είχαν αγοράσει. Δεν αποξένωσε και ούτε μεταβίβασε περιουσία στον εαυτό της. Επίσης ότι όλα αυτά τα χρόνια που ήταν στην Εταιρεία χειριζόταν αυτό το κομμάτι των μεταβιβάσεων αποκλειστικά μόνη της χωρίς να ενημερώνει ή να παίρνει άδεια από κανένα. Επέμενε ότι το επ' ονόματι της πληρεξούσιο έγγραφο στο Κτηματολόγιο ήταν έγκυρο, ότι δεν ενημερώθηκε ούτε γραπτά ούτε προφορικά για την απόλυτη της και προχώρησε και έκανε τη δουλειά της. Ότι η επιστολή απόλυτης ως και η ενημερωτική επιστολή για ακύρωση του πληρεξουσίου αρ.593/2000 (Τεκ.8) της είχαν σταλεί στις 21.1.2015 και έκτοτε δεν προέβη σε καμία πράξη εκ μέρους της Εταιρείας. Ότι οι πράξεις που είχαν γίνει ήταν προγενέστερες των δύο επιστολών. Στις 21.1.2015 δεν είχε προγραμματίσει και ούτε υλοποίηση οποιαδήποτε μεταβίβαση, όπως λανθάσμένα αναφέρεται στην επιστολή. Σε υποβολή, ότι στις 20.1.2015 είχε παρευρεθεί στο Κτηματολόγιο για τη μεταβίβαση των ακινήτων η κα Μαρία Ιωάννου και ότι πήρε από τα χέρια της τα σχετικά έγγραφα [Τεκ.2(γ)(δ)(ε)] για να κάνει αυτή τη μεταβίβαση, η Αιτήτρια διαφώνησε επιμένοντας ότι τα έγγραφα είχαν ετοιμαστεί από την ίδια, ότι τα πήρε από το γραφείο της την προηγούμενη μέρα της μεταβίβασης, αφού

συγκέντρωσε όλα τα απαραίτητα έγγραφα που χρειάζονται για να υλοποιηθεί μια μεταβίβαση. Επίσης για να γίνουν αποδεκτά τα έντυπα, πέρασαν από τα γραφεία της Εταιρείας οι πελάτες και της τα υπόγραψαν.

Ο κ. Κυριάκος Χρυσοχός υπήρξε διευθύνων σύμβουλος της Εργοδότρια Εταιρείας μέχρι τις 3.7.2015. Σύμφωνα με τη γραπτή δήλωση του (Τεκ.Β), η Αιτήτρια που τυγχάνει να είναι σύζυγος του σε διάσταση από τον Δεκέμβριο 2014, υπήρξε υπάλληλος των Καθ' ων η αίτηση από την 1.5.1992 μέχρι τις αρχές Ιανουαρίου 2015 που υπέβαλε προφορικά την παραίτηση της. Ισχυρίστηκε ότι στις αρχές Δεκεμβρίου 2014, μετά την άσχημη εξέλιξη του γάμου τους, η Αιτήτρια του ανακοίνωσε την πρόθεση της να πάρατηθεί από υπάλληλος της Εταιρείας. Συνέχισε να εργάζεται μέχρι τα τέλη του ιδίου μήνα οπόταν και υπέβαλε την παραίτηση της την οποία ο ίδιος αποδέχθηκε. Σε συνάντηση που συγκάλεσε στα γραφεία της Εταιρείας στις 2.1.2015, στην παρουσία του ιδίου και τριών άλλων υπαλλήλων, η Αιτήτρια επεξήγησε τις ανοικτές υποθέσεις που είχε για να διανεμηθούν στους εκεί παρευρισκόμενους, αφού ανακοίνωσε ότι παραιτείται από την εργασία της. Στη συνέχεια αφού μάζεψε όλα τα προσωπικά της αντικείμενα απεχώρησε από την Εταιρεία. Έκτοτε δεν παρουσιάστηκε ξανά στην εργασία της και ούτε έγινε αντιληπτή από οποιονδήποτε υπάλληλο. Στις 5.1.2015 ο ίδιος ετοίμασε και απέστειλε επιστολή στο Κτηματολόγιο ζητώντας την ακύρωση του πληρεξουσίου εγγράφου αρ. ΠΛΕ594/2000 με το οποίο εξουσιοδοτείτο η Αιτήτρια να προβαίνει σε πράξεις για λογαριασμό της Εταιρείας (Τεκ.14). Σε απαντητική επιστολή ημερ. 8.1.2015 (Τεκ.15) το Κτηματολόγιο τους ενημέρωνε ότι για την ακύρωση απαιτείτο η υπογραφή και των δύο διευθυντών και ότι στο ΠΛΕ594/2000 αντιπρόσωπος δεν ήταν η Αιτήτρια αλλά ο Κ. Χρυσοχός. Ενώ παραδέχθηκε ότι στις 16.1.2015, εν γνώση των Καθ' ων η αίτηση η Αιτήτρια μετέβη στο Κτηματολόγιο όπου προέβη σε δύο μεταβιβάσεις ακινήτων, ισχυρίστηκε ωστόσο ότι στις 20.1.2015, ενώ δόθηκαν πληρεξούσια έγγραφα στην υπάλληλο της Εταιρεία κα Μαρία Ιωάννου για να προβεί σε συγκεκριμένες μεταβιβάσεις ακινήτων, μεταβαίνοντας στο Κτηματολόγιο συνάντηση εκεί την Αιτήτρια η οποία της ζήτησε να προβεί αυτή στις μεταβιβάσεις κάπι που έπραξε και που είναι τα Τεκμήρια 2(γ)(δ)(ε). Ισχυρίστηκε ότι ήταν κάτω απ' αυτές τις συνθήκες που δόθηκε στην Αιτήτρια η επιστολή απόλυτης ημερ. 21.1.2015 και η επιστολή (Τεκ.8) με την οποία ενημερωνόταν και επίσημα και γραπτώς ότι το

πληρεξούσιο έγγραφο με αρ. ΠΛΕ593/2000 που αφορούσε την ίδια ήταν άκυρο και δεν είχε πλέον οποιαδήποτε ισχύ. Ακολούθως αφού αναφέρθηκε σε ενέργειες που προέβη για ακύρωση του πληρεξουσίου της Αιτήτριας και σε επιστολές που απέστειλε στο Κτηματολόγιο, διαφώνησε με όσα η Αιτήτρια κατέθεσε, δηλώνοντας ότι επακόλουθο της διάστασης τους ήταν η παραίτηση της η οποία έγινε αποδεκτή.

Αντεξεταζόμενος επανέλαβε τη θέση του σε σχέση με την παραίτηση της Αιτήτριας ισχυριζόμενος ότι μετά τη σύσκεψη στις 2.1.2015 το πληρεξούσιο έγγραφο θα έπρεπε να αποσυρθεί διότι είχαν μεγάλη έννοια πως η Αιτήτρια ως συναισθηματικός άνθρωπος θα μπορούσε να αποξενώσει περιουσία της Εταιρείας. Επαναλαμβάνοντας τη θέση του για όσα συνέβησαν στο χώρο του Κτηματολογίου στις 20.1.2015, ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι εν όψει του γεγονότος και της άρνησης του Κτηματολογίου να μη αποδεχθεί άλλες μεταβιβάσεις σκέψης ότι ένας καλός τρόπος προστασίας των συμφερόντων της Εταιρείας ήταν να στείλει επιστολή δήθεν απόλυτης διότι ήταν εξόφθαλμος πλέον ο στόχος της Αιτήτριας. Σε υποβολή ότι η Αιτήτρια ουδέποτε υπέβαλε την παραίτηση της και ούτε συνάντηση υπήρξε στα γραφεία της Εταιρείας, ο μάρτυρας επικαλέστηκε πρακτικά που ουδέποτε τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Ενώ ανέφερε ότι η Αιτήτρια έδωσε δύο φορές την παραίτηση της και ότι η επιστολή απόλυτης ήταν για προστασία ή σκοπιμότητα του Κτηματολογίου ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι οι πληρωμές μετά τον Μάρτιο έγιναν για να αποφύγουν διαδικασίες ενώπιον Δικαστηρίων. Επίσης ότι ήταν το αποτέλεσμα συμφωνίας που έκανε μαζί με την Αιτήτρια στην παρουσία του αδελφού της και του γαμπρού της.

Μαρτυρία για τους Καθ' ων η αίτηση έδωσαν και δύο υπάλληλοι τους. Η κα Μαρία Ιωάννου και ο κ. Χρίστος Χρίστου. Η πρώτη εργάζεται στην υπηρεσία των Καθ' ων η αίτηση από το 2000 και είναι αδελφή της Αιτήτρια. Με τη γραπτή δήλωσης της (Τεκ.Γ) ισχυρίστηκε ότι στις 20.1.2015 οι Καθ' ων η αίτηση την εφοδίασαν με τρία ειδικά πληρεξούσια έγγραφα προκειμένου να μεταβεί στο Κτηματολόγιο για να μεταβιβάσει τρία ακίνητα της Εταιρείας στους αγοραστές τους. Εκεί συνάντησε την Αιτήτρια η οποία της ζήτησε να φύγει για να διεκπεραιώσει εκείνη τις μεταβιβάσεις. Με την άδεια των Καθ' ων η αίτηση

επέστρεψε στο γραφείο της κι απ' όπι πληροφορήθηκε εκ των υστερών η Αιτήτρια προχώρησε στη μεταβίβαση των ακινήτων.

Αντεξεταζόμενη, αναγνώρισε τα Τεκ.2(γ)(δ)(ε) ως τα έγγραφα που αυτή κατάθεσε στο Κτηματολόγιο στις 20.1.2015. Όπως ανέφερε η ίδια κατέθετε πρωί τα έγγραφα στο Κτηματολόγιο και μετά από κάποια ώρα πήγαινε η Αιτήτρια για να ολοκληρώσει τις πράξεις. Ενώ ισχυρίστηκε ότι τα εν λόγω έγγραφα τα ετοίμασε μαζί με την Αιτήτρια και ότι υπογράφονταν από την τελευταία, ισχυρίστηκε ωστόσο ότι προτού κατατεθούν στο Κτηματολόγιο βρισκόταν στην κατοχή της και πιθανόν να ετοιμάστηκαν ένα με δύο μήνες προηγουμένως. Ερωτηθείσα εάν η Αιτήτρια πήγαινε στο γραφείο και μετά τις 2.1.2015, ισχυρίστηκε ότι δεν μπορούσε να ξέρει γιατί η ίδια εργαζόταν μέχρι το μεσημέρι. Ανέφερε τέλος ότι στους Καθ' ων η αίτηση δουλεύει και η κόρη της και ότι σαν οικογένεια τα μόνα εισοδήματα τους είναι αυτά που λαμβάνουν από την εργασία τους.

Ο δεύτερος υπάλληλος εργάζεται στη υπηρεσία των Καθ' ων η αίτηση από το 1996 και κατέχει τη θέση του διευθυντή εργοταξίων. Η μαρτυρία του (Τεκ.Γ) αφορά την κατ' ισχυρισμό συνάντηση που έγινε στο γραφείο του κ. Χρυσοχού στις 2.1.2015. Σύμφωνα με τον μάρτυρα, κληθείς στην εν λόγω συνάντηση, παρουσία του ιδίου, του κ. Σταύρου Μιχαηλίδη, της Σωτηρούλας Ιωάννου και της Αιτήτριας, πληροφορήθηκαν ότι σκοπός της συνάντησης ήταν η διανομή των εκκρεμουσών εργασιών που είχε η Αιτήτρια στην Εταιρεία, γιατί όπως η ίδια τους ανακοίνωσε είχε ήδη δώσει την παραίτηση στον κ. Κ. Χρυσοχό. Ισχυρίστηκε ότι κατά τη συνάντηση αναφέρονταν μια προς μία οι εκκρεμούσες εργασίες με οδηγίες του κ. Χρυσοχού ποιος θα τις αναλάμβανε, καθώς η Αιτήτρια έδιδε εξηγήσεις για όλες τις ανοικτές εργασίες που είχε στην Εταιρεία και τις ενέργειες που έπρεπε να γίνουν. Ισχυρίστηκε επίσης ότι μετά τη συνάντηση η Αιτήτρια αποχώρησε από την εργασία της και δεν ξαναπαρουσιάστηκε στα γραφεία της Εταιρείας για εργασία λόγω της παραίτησης της.

Αντεξεταζόμενος αναγνώρισε ότι στις 12.1.2015 η Αιτήτρια απέστειλε e-mail μέσω του εταιρικού κομπιούτερ, σε δύο υφιστάμενους του στην Εταιρεία, τους κκ. Βανέζη και Μιχαηλίδη. Αφού επανέλαβε τη θέση του για τη συνάντηση που έγινε στο γραφείο του κ. Χρυσοχού και του υποδείχθηκε ότι με βάση τα όσα

υποβλήθηκαν στην Αιτήτρια παρούσα στην συνάντηση ήταν και η κα Μαρία Ιωάννου, ο μάρτυρας ισχυρίστηκε ότι αυτή μπορεί να μπήκε και να έλαβε μέρος, να ήλθε εις γνώσιν του και να το έγγραψε. Συμπλήρωσε ωστόσο ότι στη συνάντηση ήταν μόνο τα άτομα που ο ίδιος δήλωσε.

Anάλυση

Είναι κοινή συνισταμένη των θέσεων των διαδίκων, όπως προβάλλει μέσα από την μαρτυρία τους, ότι η Αιτήτρια και ο μέχρι τότε διευθύνων σύμβουλος των Καθ' ων η αίτηση κ. Κ. Χρυσοχός υπήρξαν σύζυγοι και ότι οι μεταξύ τους σχέσεις άρχισαν να κλονίζονται από τον Δεκέμβριο 2014. Στις 5.1.2015, ο κ. Χρυσοχός, ενεργώντας εκ μέρους των Καθ' ων η αίτηση, απέστειλε επιστολή στο Κτηματολόγιο (Τεκ.14) με την οποία ζητούσε την απόσυρση και ακύρωση του Πληρεξούσιου με αρ. ΠΛΕ594/2000 που αφορούσε την Αιτήτρια. Σε απαντητική επιστολή ημερ. 8.1.2015 το Κτηματολόγιο ενημέρωσε τον κ. Χρυσοχό ότι για την ακύρωση οποιουδήποτε πληρεξούσιου εγγράφου που αφορούσε δημόσια εταιρεία, όπως οι Καθ' ων η αίτηση, απαιτείτο η υπογραφή της σχετικής επιστολής και από τους δύο διευθυντές της Εταιρείας και ότι δεν ήταν δυνατή η ακύρωση του με μόνη τη δική του υπογραφή. Επίσης ότι στο ΠΛΕ594/2000 πληρεξούσιος δεν ήταν η Αιτήτρια αλλά ο ίδιος. Στις 16 και 20.1.2015 η Αιτήτρια μετέβη στο Κτηματολόγιο και προέβη για λογαριασμό των Καθ' ων η αίτηση σε μεταβιβάσεις ακινήτων επ' ονόματι πελατών τους [Τεκ.2(α)-2(στ.)]. Την επαύριον και δη στις 21.1.2015, ο κ. Χρυσοχός ενεργώντας και πάλι εκ μέρους των Καθ' ων η αίτηση κοινοποίησε στην Αιτήτρια δυο επιστολές, την επιστολή απόλυτης (Τεκ.1) και την επιστολή ενημέρωσης για ακύρωση του Πληρεξούσιου ΠΛΕ593/2000 που την αφορούσε. Αυθημερόν κοινοποίησε σχετική επιστολή και στο Κτηματολόγιο με την οποία μεταξύ άλλων έθετε υπόψη τους, ότι οι Καθ' ων η αίτηση τερμάτισαν τα καθήκοντα της Αιτήτριας που είχαν να κάνουν αποκλειστικά με όλες τις Κτηματολογικές εργασίες της Εταιρείας (μεταβιβάσεις, υποθηκεύσεις, έκδοση τίτλων κ.α.) και ότι δεν την θεωρούσαν πλέον αντιπρόσωπο τους (Τεκ.17).

Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες τερματίστηκε η εργασιακή σχέση μεταξύ των μερών αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο της παρούσας υπόθεσης. Η αξιολόγηση της ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρίας, με σκοπό την απόληξη σε ευρήματα σε

σχέση με τις συνθήκες αυτές, θα οδηγήσει και στη λύση της μεταξύ των μερών εργατικής διαφοράς. Τυχόν αποδοχή της θέσης της Αιτήτριας θα ανοίξει το δρόμο για διεκδίκηση αποζημιώσεων. Αντίθετα τυχόν αποδοχή της θέσης των Καθ' ων η αίτηση θα εκθεμελιώσει το βάθρο στήριξης των αξιώσεων της Αιτήτριας.

Έχουμε παρακολουθήσει με ιδιαίτερη προσοχή τόσο την Αιτήτρια όσο και τους μάρτυρες των Καθ' ων η αίτηση να καταθέτουν ενώπιον του Δικαστηρίου και με την ίδια προσοχή εξετάσαμε και τη μαρτυρία τους, έχοντας συνεχώς κατά νου τις έγγραφες προτάσεις, το σύνολο της προσαχθείσας μαρτυρίας, τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα που αφορούν την υπόθεση και όσα σχετικά υποστήριξαν οι ευπαιδευτοί συνήγοροι στο στάδιο των αγορεύσεων.

Ως προς το θεμελιώδες ζήτημα του τερματισμού της εργασιακής σχέσης, το Δικαστήριο δεν έχει την παραμικρή αμφιβολία ότι τα γεγονότα εκτυλίχθηκαν όπως η Αιτήτρια κατέθεσε. Ότι δηλαδή η απασχόληση της τερματίστηκε με μονομερή απόφαση των Καθ' ων η αίτηση και ότι η ίδια ουδέποτε υπέβαλε την παραίτηση της. Αιτιολογώντας την προσέγγιση αυτή του Δικαστηρίου είναι αρκετό να καταγράφουν τα όσα οι Καθ' ων η αίτηση παραδέχονται με τους γενικούς λόγους εμφάνισης, «ότι οι υπηρεσίες της τερματίστηκαν άμεσα με επιστολή ημερ.21.1.2015» (Τεκ.1), την οποία, να σημειώσουμε, κοινοποίησαν στην Αιτήτρια σε μεταγενέστερο χρόνο απ' ότι ισχυρίζονται ότι υπέβαλε οικειοθελώς την παραίτηση της. Με βάση το περιεχόμενο της εν λόγω επιστολής, οι Καθ' ων η αίτηση παρείχαν στην Αιτήτρια νόμιμη προειδοποίηση οκτώ εβδομάδων, κατά τη διάρκεια της οποίας συνέχισαν αδιάκοπα να καταβάλουν μισθούς και εισφορές προς όφελος της στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, γεγονός που επιβεβαιώνουν τα σχετικά έγγραφα που η ίδια έθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου (Τεκ.3, 4(1-4), 5) και τα οποία σε καμία περίπτωση δεν έχουν αμφισβηθεί. Αδιάσειστη παραμένει επίσης η παραδοχή του κ. Χρυσοχού όπως αναγράφεται στην γραπτή δήλωση του ενώπιον του Ε.Δ. (Τεκ.6), ότι η Αιτήτρια παραιτήθηκε από τους Καθ' ων η αίτηση στις 18.3.2015, ημερομηνία που συμπίπτει με την εκπνοή της περιόδου προειδοποίησης που δόθηκε στην Αιτήτρια με την επιστολή απόλυσης.

Η ουσιαστική υπεράσπιση των Καθ' ων η αίτηση ότι η Αιτήτρια υπέβαλε προφορικά την παραίτηση της και ότι αυτό επιβεβαίωσε σε συνάντηση που έγινε στο γραφείο του κ. Χρυσοχού στις 2.1.2015, όπου παρέδωσε στους εκεί παρευρισκόμενους και όλες τις εκκρεμούσες εργασίες που είχε, οφείλουμε να παρατηρήσουμε ότι δεν υποστηρίζεται από την ενώπιον μας πραγματική μαρτυρία ή από οποιαδήποτε άλλα στοιχεία και δη τα πρακτικά της εν λόγω συνάντησης στα οποία αναφέρθηκε ο κ. Χρυσοχός και τα οποία ουδέποτε έθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου. Ενώ ο κ. Χρυσοχός ισχυρίστηκε, εν ολίγοις, με τη μαρτυρία του ότι έστειλε στην Αιτήτρια την επιστολή για δήθεν απόλυτη με σκοπό την προστασία των συμφερόντων της Εταιρείας, εν όψει και της άρνησης του Κτηματολογίου να προχωρήσει σε ακύρωση του Πληρεξούσιου, εντούτοις στην επιστολή απόλυτης δεν γίνεται καμία αναφορά και δεν προβάλλεται ο παραμικρός ισχυρισμός περί οικειοθελούς παραίτησης της Αιτήτριας, όπως επίσης δεν προβάλλεται ούτε και στις επιστολές που ο κ. Χρυσοχός κοινοποίησε στο Κτηματολόγιο εκ μέρους των Καθ' ων η αίτηση και ειδικότερα στην επιστολή ημερ. 5.1.2015 (Τεκ.14), παρόλο που ο ίδιος ισχυρίστηκε κατά την αντεξέταση του, ότι μετά τη σύσκεψη στις 2.1.2015, το Πληρεξούσιο θα έπρεπε να αποσυρθεί διότι είχαν μεγάλη έννοια πως η Αιτήτρια ως συναισθηματικός άνθρωπος θα μπορούσε να αποξενώσει περιουσία της Εταιρείας. Και ενώ επίσης οι μάρτυρες των Καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκαν ότι στις 2.1.2015, παρούσα στη συνάντηση ήταν και η κα Σωτηρούλα Ιωάννου, εν τούτοις καμία εξήγηση δεν δόθηκε από πλευράς τους, πως η εν λόγω υπάλληλος που ήταν γνώστης των κατ' ισχυρισμό γεγονότων που εκτυλίχτηκαν κατά την εν λόγω συνάντηση, υπέγραψε στις 16.1.2015 μαζί με τον κ. Μ. Βανέζη ως μάρτυρες με συμβαλλόμενο μέρος την Αιτήτρια σε «Λίστα Διανομής Οικοπέδων» που αφορούσαν αποκλειστικά εργασίες της Εταιρείας (Τεκ.13). Περαιτέρω ο κ. Χρίστου, κατά την αντεξέταση του, αναγνώρισε ότι στις 12.1.2015 η Αιτήτρια απέστειλε e-mail μέσω του εταιρικού κομπιούτερ, σε δύο υφιστάμενους του στην Εταιρεία, τους κκ. Βανέζη και Μιχαηλίδη.

Εύλογα λοιπόν προκύπτει το ερώτημα, γιατί η Αιτήτρια να ενεργεί με αυτό τον τρόπο αν όντως, όπως ισχυρίζονται οι Καθ' ων η αίτηση, παρέδωσε όλες τις εκκρεμούσες εργασίες της και υπέβαλε την παραίτηση της; Το μόνο λογικό συμπέρασμα που προκύπτει συνάδει με τις ανάλογες θέσεις της Αιτήτριας. Ότι

δηλαδή συνέχισε να εργάζεται στην Εταιρεία και ουδέποτε υπέβαλε παραίτηση. Επιπρόσθετα, η εκ των υστέρων απόφαση των Καθ' ων η αίτηση να τερματίσουν την απασχόληση της, με την πρόφαση ότι απέβλεπαν στη διασφάλιση των συμφερόντων της Εταιρείας, κάτι που θα μπορούσε να επιτευχθεί και με την ανάλογη επίκληση της κατ' ισχυρισμό παραίτησης, δίνει επίρρωση στις θέσεις της Αιτήτριας ως προς τις συνθήκες κάτω από τις οποίες οι Καθ' ων η αίτηση τερμάτισαν την απασχόληση της με όλες τις συνέπειες που ήθελαν ακολουθήσει. Σε κάθε περίπτωση αν όντως η Αιτήτρια υπέβαλλε την παραίτηση της, δεν υπήρχε λόγος για τους Καθ' ων η αίτηση να τερματίσουν εκ νέου την απασχόληση της.

Η ανάλογη μαρτυρία των κκ. Χρυσοχού και Χρίστου, αξιολογείται ως αναξιόπιστη. Καθότι καλύπτεται από αφύσικες τοποθετήσεις και, τουλάχιστον, με όσα ανωτέρω έχουμε αναπτύξει, στα σημαντικά της μέρη αυτοαναίρείται. Για δε τη μαρτυρία της κα Μ. Ιωάννου, που αφορά αποκλειστικά τις μεταβιβάσεις που έγιναν στις 20.1.2015, οφείλουμε να παρατηρήσουμε ότι δεν έριξε ιδιαίτερο φως επί του επιδίκου ζητήματος. Επεξηγώντας συνοπτικά, επισημαίνουμε ότι, ο ισχυρισμός των Καθ' ων η αίτηση περί οικειοθελούς παραιτήσεως της Αιτήτριας, σε αντίφαση με την επιστολή απόλυσης που δόθηκε σε μεταγενέστερο στάδιο, δεν θέτει απλώς την υπεράσπιση τους σε ανώμαλη τροχιά, εάν δηλαδή απέλυσαν ή δεν απέλυσαν την Αιτήτρια. Επιτρόποθετα τείνει να καταδείξει ότι και στην περίπτωση ακόμη που ήθελε αποδειχθεί ότι η Αιτήτρια υπέβαλε την παραίτηση της, που δεν είναι αυτή η κατάληξη του Δικαστηρίου, τότε το μόνο σίγουρο συμπέρασμα που προκύπτει είναι, ότι οι Καθ' ων η αίτηση δεν αποδέχθηκαν την μονομερή αυτή απόφαση της Αιτήτριας γι' αυτό και προχώρησαν σε μεταγενέστερο στάδιο στον άμεσο τερματισμό των υπηρεσιών της με την παράδοση της σχετικής επιστολής (Τεκ.1).

Σύμφωνα με την Αγγλική Νομολογία, όταν ο εργοδοτούμενος δίνει μια σαφή και ξεκάθαρη γνωστοποίηση της παραίτησης του, τότε ο εργοδότης μπορεί να την αποδεχτεί και δεν θα υπάρχει καμία απόλυση. Όταν όμως ο εργοδοτούμενος θέτει την παραίτηση του με ξεκάθαρα λόγια εν βρασμώ ψυχής ή όταν υπάρχει διανοητική ανικανότητα εκ μέρους του εργοδοτούμενου, ή κάποιους είδους αναπτηρία, τότε ο εργοδότης έχει καθήκον να μην αποδεχθεί τόσο εύκολα μία παραίτηση αλλά να ελέγξει με σαφήνεια εάν αυτή ήταν η πραγματική πρόθεση

του εργοδοτούμενου και να διερευνήσει το θέμα όταν τα πνεύματα ηρεμήσουν. Γιατί υπό διαφορετικές συνθήκες μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει απόλυτη (Frank v. Sothern Charlesly [1981] IRLR 278). Ωστόσο όταν μια παραίτηση έχει δοθεί και ο εργοδοτούμενος επιθυμεί να την ανακαλέσει, τότε ο εργοδότης μπορεί να αρνηθεί μια τέτοια ανάκληση εάν η παραίτηση ήταν ξεκάθαρη και δεν συνέτρεχαν ειδικές περιστάσεις (Kwik-Fit (GB) Ltd v. Lineham [1992] IRLR 156 EAT). Σε μια τέτοια περίπτωση η αναφορά που παρέχεται από τον εργοδότη θα πρέπει να είναι ακριβής, δίκαιη και μη παραπλανητική. Εάν, κατά την παροχή της αναφοράς, ο εργοδότης επιθυμεί να δώσει ένα λόγο για τον τερματισμό της εργασιακής σχέσης, θα ήταν φρόνιμο να αναφέρει απλώς ότι ο εργοδοτούμενος παραιτήθηκε.

Συνεπώς, οι ενέργειες του Εργοδότη που έπονται της παραίτησης ενός εργοδοτούμενου ή της ανακλήσεως μιας τέτοιας παραίτησης δεν παραμένουν χωρίς νομική ισχύ ή σημασία. Για παράδειγμα στην υπόθεση *British Midland Airways Ltd v Lewis* [1978] ICR 782 ενώ ο εργοδοτούμενος προειδοποίησε τον εργοδότη του ότι θα παραιτείτο από την εργασία του μετά πάροδο συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, όταν μετά από λίγες μέρες ο εργοδότης του ζήτησε να φύγει αμέσως γιατί είχε ήδη βρει αντικαταστάτη του, ο εργοδοτούμενος αντέδρασε και προσέφυγε στο Δικαστήριο για παράνομη απόλυτη. Το Εφετείο Εργατικών Διαφορών (EAT) απεφάσισε ότι επρόκειτο πράγματι για απόλυτη γιατί η προγενέστερη ημερομηνία που επέμενε ο εργοδότης για την απομάκρυνση του δεν ήταν το αποτέλεσμα κοινής συμφωνίας.

Για να αποφασιστεί κατά πόσον υπήρξε ή όχι τερματισμός, οι λέξεις που χρησιμοποιούνται πρέπει να ερμηνεύονται μέσα στα πλαίσια των πραγματικών γεγονότων της υπόθεσης. Εάν υπάρχει ασάφεια μετά την εξέταση των λέξεων μέσα στο πλαίσιο τους, τότε θα πρέπει να εφαρμοστεί το κριτήριο κατά πόσο ένας λογικός εργοδότης ή εργοδοτούμενος θα μπορούσε κάλλιστα να είχε κατανοήσει τις λέξεις που θα ισοδυναμούσαν με απόλυτη ή παραίτηση (J&J Stern v. Simpson [1983] IRLR 52 EAT).

Συνεπώς και στην προκείμενη περίπτωση, εάν ήθελε αποδειχθεί ότι η Αιτήτρια υπέβαλε την παραίτηση της, αυτό που κρινόταν φρόνιμο να πράξουν οι Καθ' ων η

ήταν να αναφέρουν απλώς ότι αυτή παραιτήθηκε και όχι να προχωρήσουν σε τερματισμό της απασχόληση της.

Εν πάσῃ περιπτώσει όμως, η αποδοχή της μαρτυρίας της πλευράς της Αιτήτριας και τα ανάλογα ευρήματα του Δικαστηρίου οδηγούν στο αναπόδραστο συμπέρασμα ότι η Αιτήτρια δεν απεχώρησε οικειοθελώς από την εργασία της και ότι οι Καθ' ων η αίτηση μονομερώς τερμάτισαν την απασχόληση της. (*βλ. Παναγιώτης Κουντουρίδης Λτδ ν. Κώστα Γεωργίου (2003) 1 Α.Α.Δ. 980*).

Υπολογισμός των Αποζημιώσεων

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Νόμου, όπως τροποποιήθηκε από το Ν.92/79, όταν εργοδότης τερματίσει παράνομα την απασχόληση εργοδοτούμενου που έχει απασχοληθεί συνεχώς από αυτόν επί 26 τουλάχιστον εβδομάδες, ο εργοδοτούμενος έχει δικαίωμα σε αποζημίωση που υπολογίζεται σύμφωνα με τον Πρώτο Πίνακα του Νόμου.

Η αποζημίωση εργοδοτούμενου επαφίεται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Πρώτου Πίνακα του Νόμου, στην απόλυτο διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου. Στην άσκηση της εξουσίας αυτής ορίζεται από το ίδιο άρθρο του Νόμου, ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, ορισμένοι παράγοντες που είναι οι ακόλουθοι:

- (α) τα ημερομίσθια και πάσας τας άλλας απολαβάς του εργοδοτούμενου
- (β) την διάρκεια της υπηρεσίας του εργοδοτούμενου
- (γ) την απώλειαν προοπτικής σταδιοδρομίας του εργοδοτούμενου
- (δ) τας πραγματικάς συνθήκας του τερματισμού των υπηρεσιών του εργοδοτούμενου
- (ε) την ηλικίαν του εργοδοτούμενου

Ευθύς εξ αρχής θα πρέπει να πούμε ότι η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου, ως προς το αποτέλεσμα που θα καταλήξει ή το ποσό που θα επιδικάσει υπό μορφή αποζημίωσης, κρίνεται με βάση τα ενώπιον του τιθέμενα πραγματικά γεγονότα. Σε καμία περίπτωση το Δικαστήριο δεν μπορεί να στηριχθεί σε υποθέσεις για να καταλήξει σε εύλογο αποτέλεσμα.

Από τα γεγονότα της υπόθεσης είναι φανερό ότι η Αιτήτρια εφγάστηκε στην υπηρεσία των Καθ' ων η αίτηση από την 1.5.1992 μέχρι 18.3.2015 ήτοι 23 σχεδόν συναπτά έτη και ότι λάμβανε για σκοπούς αποζημίωσης €526,46 εβδομαδιαίως. Επίσης κατά τον χρόνο τερματισμού της απασχόλησης της διάνυε το 58^ο έτος της ηλικίας της.

Λαμβάνοντας λοιπόν υπόψη τις συνθήκες κάτω από τις οποίες τερματίστηκε η απασχόληση της, τη διάρκεια της απασχόλησης της, τα ημερομίσθια της, την ηλικία της, ως και τούς υπόλοιπους παράγοντες για τους οποίους δεν τέθηκαν ενώπιον μας οποιαδήποτε στοιχεία, κρίνουμε υπό τις περιστάσεις όπως της επιδικάσουμε, υπό μορφή αποζημίωσης, το ποσό των **€35.536,05** που αντιστοιχεί με τις απολαβές 67,5 βδομάδων.

Εκδίδεται επομένως απόφαση υπέρ της Αιτήτριας και εναντίον των Καθ' ων η αίτηση για το ποσό των **€35.536,05** πλέον νόμιμο τόκο από 22.4.2015 μέχρι τελικής εξόφλησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 3(2) του Νόμου ποσό **€27.375,92** που αντιστοιχεί με ημερομίσθια ενός έτους πλέον νόμιμο τόκο θα καταβληθεί στην Αιτήτρια από τους Καθ' ων η αίτηση, το δε υπόλοιπο ποσό των **€8.160,13** που αντιστοιχεί με ημερομίσθια 15½ εβδομάδων πλέον νόμιμο τόκο θα της καταβληθεί από το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού.

Τέλος επιδικάζονται υπέρ της Αιτήτριας και εναντίον των Καθ' ων η αίτηση έξοδα ως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο, πλέον ΦΠΑ επί των εξόδων.

(υπ.).....

**I.A. Χατζηζιοβάννης, Πρόεδρος
Σ. Ηρακλέους, Μέλος
N. Σατσιάς, Μέλος**

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ